

Nečekaná

„Nováku, Nováku, já to věděla, že totálně vyhoříte,“ zakývala škodolibě hlavou vousatá češtinářka, až se jí trvalá na hlavě mohutně zavinila. „Maturitní zkouška není legrace, ale to vás evidentně nezrušuje! Však komise vám to spočítá!!!“ „Ale to je omyl, já mám maturovat až za rok“, bráním se a cítím, jak mi naskakují krůpěje potu na čele. „No a co?“ zabodla se mi pohledem do očí. „Zkoušela jsem vás snad z látky, kterou jsme neprobrali? Ne! Zadanou látku jste měl umět! Vypadněte – maturitní zkoušku jste neudělali!“ Švihla rukou ke dveřím tak silně, že zachrastění jejích náramků mě probudilo!

Nechápu, proč se člověku některé sny vůbec zdají. Copak Bůh a jeho andělé nemohou zabránit, aby se mi nezdály tak strašné sny? Ještě teď se klepu, když si na ten pocit před maturitní komisí vzpomenu. Cí-

maturita

tím ty oči za obrovskými kulatými brýlemi naší češtinářky a svírá se mi žaludek. Ta nespravedlnost! Kdo by uměl látku všech maturitních předmětů, když ví, že zkouška dospělosti ho čeká až za rok?

„Jsi dárce orgánů nebo co?“, zařval na mě řidič autobusu, kterého jsem si při přecházení nevšiml. Jen tak tak mne nezajel. A to kvůli tomu snu. Kvůli nečekané maturitě ve snu jsem už málem byl na pravdě Boží.

Jaké by to bylo? Stál bych před vlídnou tvář Krista a ne vousaté profesorky s kulatými brýlemi. Co bych mu řekl? Jsem připraven na tuto zkoušku završující můj život? Obstál bych s výmluvou, že jsem měl přeci umřít až za mnoho let, že nemohu mít v pořádku všechny věci ve svém srdci?

„Bože, děkuji ti za ten sen. Ukázal mi, jak moc počítám s tím, že se automaticky dožiju každého dalšího dne. Odpusť mi, že dosud nejsem připraven na setkání s tebou, a prosím, uč mě, ať se nemusím bát nečekané maturity před tvou milující tváří.“

Text: Štěpán Pospíšil, Ilustrace: Jiri Vančura

tečnou a někdy v koutku duše i za nesmyslnou.

V jedné situaci říká Ježíš: „To první jste měli dělat a druhé nezanedbávat!“ Do křesťanské zbožnosti patří především modlitba k osobám Nejsvětější Trojice, na druhém místě k Panně Marii, pak ovšem také k andělům a svatým. A hlavně: Bohorodička, andělé a světci nejsou

líh nebezpečí a pokušení. Andělé jsou Boží služebníci, jeho tiší pomocníci a poslové, od něho přicházejí a k němu Tě povedou. To platí zejména o Tvém andělu strážci. V Žalmu 91 čteme: „On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách.“ Je skvělé, že jako katolíciť křesťané víme, že se tato věta týká konkrétně naší osoby i našich drahých. A ještě jedno biblické místo z Matoušovy 18. kapitoly: Ježíš říká svým učedníkům: „Mějte se na po-

Anděl strážný

Dobrý den,
chtěl jsem se zeptat na anděly strážné. Moc o nich nevím a ještě jsem se chtěl zeptat, jak moc se k nim mám modlit? Protože na prvním místě se mám přece modlit ke Kristu. Děkuji za objasnění mého dotazu.
S pozdravem
Milan, 18 let

Milý Milane, děkuji za dotaz. Tvá otázka je správná a nedá se úplně snadno zodpovědět. Znáš řadu lidí, kteří se upřímně modlí ke svatému Tadeášovi nebo k páteru Piovi, ale oslovit nebeského Otce, Ježíše nebo Ducha Svátého neumí nebo nechce. Stejně tak znám křesťany, a to i katolícké, kteří považují modlitbu ke svatým a andělům za nadby-

na Pánu Bohu nezávislé instance. Všechna jejich krása, láska a moc od Boha pochází a k němu směřuje.

A teď k andělům strážným. I tady platí zásada, že člověk se naučí modlit jenom modlením. Proto Ti, Milane, radím, oslov někdy svého anděla strážce. S ním a skrze něho se tak obracíš k Hospodinu. Cvič si citlivost na jeho blízkost a budeš ji vnímat ve chví-

zoru, abyste nepohrdali ani jedním z těchto maličkých. Pravím vám, že jejich andělé jsou neustále v blízkosti mého nebeského Otce.“ Víra v anděle strážné nás též může učít úctě k druhým. Mnoho lidí doporučuje modlitbu k andělu strážnému našich bližních, zvláště těch, se kterými máme problémy a těžko se nám s nimi vychází. Osobně mohu potvrdit, že tato modlitba přináší překvapivé výsledky.

Milý Milane, drž se svého anděla a uvidíš, že se přiblížíš k Ježíši Kristu. Mnoho duchovních úspěchů!

otec David Bouma

Ministranti knihovníkem

Velevázení pánové, pakliže si dobře vzpomínám, prošli jsme se v uplynulých číslech tohoto slavného časopisu slavením jednotlivých svátostí. Tento kratičký seriál se nám podařilo úspěšně uzavřít, pročez se můžeme s chutí vrhnout do dalšího.

„Nahé jsou všechny národy bez knih a nemohou zápolit beze zbraně s protivníkem našich duší...“

– tak psal blahé paměti svatý Konstantin-Cyryl ve svém slavném Předzpěvu ke staroslověnskému překladu evangelia. Samozřejmě tím myslel na prvním místě knihy Písma, ovšem v dané situaci jeho slova můžeme vztáhnout na knižní gramotnost všeobecně. A budeme-li chtít tento výrok parafrázovat, můžeme říci, že „nahraní jsou všichni ministranti bez knih“.

ZKUSME DO NĚKTERÝCH TITULŮ NAHLÉDNOUT

A MÁME SNAD NĚJAKÉ KNIHY?

Otevřeme-li příslušnou skříň v sakristii, objeví se nám před očima slušná řádka knižních hřbetů, obvykle v červené vazbě. Pojdme tedy společně tuto knihovnu navštívit – v následujících měsících se můžeme věnovat jednomu titulu po druhém, dnes si dopřejeme stručný přehled. Nejobtížnější kniha, kterou v této řadě knih najdete, bude nejspíše takřčený misál. Svě jméno si přinesl ze svého rodného jazyka, totiž z latiny; tam se jmenuje Missale a je rodu středního. Je vám bezpochyby zřejmé, že souvisí s výrazem missa neboli mše. A vskutku – je prakticky nemožné přichystat slavení mešní bohoslužby bez misálu. Proč? Když se zeptáme, co odlišuje mši svatou od veškerých dalších bohoslužeb, odpověď bude jednoznačná: proměňování, tedy slavení eucharistie. A jako má slavení eucharistie ústřední postavení ve mši, tak mají příslušné texty, tedy eucharistické modlitby, své centrální místo právě v misálu. Jistě, řada kněží zná alespoň jednu eucharistickou modlitbu zpaměti, ale jak velí zkušenost, to, co si pamatujeme nejlépe, se nám z hlavy vypaří právě tehdy, když se to hodí nejméně. To bych vám mohl vyprávět ze vzpomínek na práci v rádiu, na přímé přenosy, ó jéje... A běda, třikrát běda ministrantovi, který by chtěl vyzkoušet, jakého má třeba pan kaplan pamatováka! V misálu najdeme ovšem nejen eucharistické bohoslužby, ale i další texty, které se užívají při mši – kromě textů z Písma a společných přímluv. Ty mají totiž své vlastní knihy.

KTERÉPAK TO JSOU?

Biblické texty najdeme v takzvaných lektionářích – i jejich jméno má svůj latinský kořenek; výraz lectio totiž znamená prostě čtení. Lekcionáře jsou hubenější než misál, ovšem na druhou stranu bývají hojněji zastoupené. Soubor biblických textů určených ke čtení při liturgii je totiž rozdělen celkem do sedmi svazků. Jakýpak že je v tomto rozdělení řád, to si povíme někdy příště. Pro tuto chvíli postačí vědět, že pro slavení jedné bohoslužby postačí vždy právě jeden konkrétní svazek. Také již zmiňované přímluvy mívají vlastní knížku. Je o poznání tenčí než lektionáře, o misálech nemluvě, a ne vždycky mívá červenou vazbu. Nejčastěji – ale ne vždy – poznáte knihu přímluv podle hnědého nebo modrého hřbetu. Nejčastěji se v sakristiích vyskytují soubory přímluv dva – jeden pro neděle a pohyblivé slavnosti, druhý pro všední dny a svátky s pevným kalendářním datem. Pokud bychom se ptali, co lze v naší sakristijní knihovničce ještě objevit, mohou to být další doplňky k uvedeným knihám. Jako samostatné svazky se vydávají obřady ke slavení jednotlivých

svátostí a dalších obřadů – naši bychom tu texty pro slavení křtu dětí, pro svatbu, ale i pro pohřeb a poslední rozloučení. Tmavočerveným hřbetem se honosí Benedikcionál, který obsahuje nejrůznější žehnací modlitby, od žehnání adventního věnce třeba po novou hasičskou stříkačku. A pro případ, že se kolem oltáře sejde více kněží, byly vydány takzvané koncelebrační texty – ty obsahují právě jen zmiňované eucharistické modlitby, které pronášejí kněží společně, slaví-li společnou bohoslužbu. A to už se vůbec nezmiňuji o různých zpěvnících a kancionálech... Jak vidíte, drazí kolegové, najde se toho v sakristii ke čtení dost a dost. Vzhledem k tomu, že jste se prolouskali mým článkem až k těmto řádkům, soudím, že jste nepochybně schopnými čtenáři, proto vám nebude činit potíže do některých ze zmiňovaných knih nahlédnout. Postupem času tak učiníme i na těchto stránkách. Na viděnou, respektive na čtenou se těší

Zdeněk Drtka

